

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 23.

Syvende Session.

22de Møde.

Torsdagen den 10de Januar.

(Fortfat.)

Formanden: Der staaer saaledes kun tilbage det af Landstingsmanden for Færøerne i Forbindelse med fire andre Medlemmer stillede Endringsforslag til en Forandring i Lovforslagets Titel. Landstingsmanden for Færøerne har Ordet.

C. C. Dahlerup: Jeg har tidligere tilladt mig at bemærke, at jeg fandt Lovforslagets Titel meget uheldig; thi naar den hedder: en Forandring i den anordnede Fattigforsørgelse, vil den let medføre, at den bibringer Publikum en anden Anskuelse om Loven end den, som er tilfjaget. Der skeer slet ingen Forandring i den anordnede Fattigforsørgelse; Communerne's Forpligtelse til at forsørge de Fattige bliver aldeles den samme som hidtil; den eneste Forandring, der skeer, er, at Communerne herefter ikke faae Indtægten af Fattigtavlen, det vil altsaa sige, deres Indtægter formindskes; men Forpligtelsen til at forsørge de Fattige, selve Fattigforsørgelsen, bliver aldeles uafficeret af Lovforslaget. Dette er saameget klarere, som det udtrykkeligt staaer i § 5, at Ingen, som faaer Fattigunderstøttelse, maa faae Understøttelse af den Kasse, som skal oprettes. Det er altsaa dem, som staae udenfor Fattigvæsenet, som skulle nyde Godt af, hvad der indkommer i Fattigtavlen; men naar dette er saa, da er det aabenbart, at Fattigforsørgelsen selv ikke afficeres derved. Det, som Lovforslaget gaar ud paa, skulde, saavidt jeg har formaaet at opfatte det, være at

tilveiebringe Midler til at gennemføre en fri kirkelig Fattigunderstøttelse i Menigheden. Realisationen af en saadan Idee vilde jeg finde overmaade smuk og ønskelig; om den kan iværksættes ved denne Lov, skal jeg for Diebliffet ikke yttre mig om; men jeg har troet, at Loven tydeligt burde tilkjendegive, hvad dens Hensigt er, og derfor er det, at jeg i Forening med 4 andre Medlemmer har tilladt mig at foreslaae, at Loven skulde have den Titel: „Lov om Tilveiebringelse af Midler til fri kirkelig Fattigunderstøttelse og om disse Midlers Bestyrelse.“

Ordføreren: Mod den foreslaaede nye Titel for Loven har jeg egentlig kun at indvende, at den er temmelig lang, og dernæst, at det forekommer mig, at den Titel, hvorunder Forslaget er fremkommet, godt kunde bibeholdes. Det er blevet sagt, at Loven ikke egentlig medfører nogen Forandring i den bestaaende Fattigforsørgelse; men, forsaavidt den bliver vedtaget, vil den jo medføre en virkelig Forandring deri, deels ved at de Bestemmelser, som den første og den sidste Paragraph omhandle, høves, deels derved, at der ved Siden af det hidtil eneraadende, tvungne Fattigvæsen etableres en fri Fattigforsørgelse. Jeg skal saaledes ganske henstille til det høitærede Thing, hvorvidt det maatte foretrække den foreslaaede Titel for den, Forslaget hidtil har havt.

C. C. Dahlerup: Jeg skal blot tilsæde mig at bemærke, at jeg troer, at Rigtigheden af den af mig foreslaaede Titel vil være end mere iøinefaldende, naar man noie lægger Mærke til den Benævnelse, som den sidste arede Taler brugte, nemlig Ordet Fattigforsørgelse; thi det er jo aabenbart, at det er ingen Forsørgelse, der er paatænkt ved Loven, det er en Understøttelse.